

ZOË DEMOUSTIER UNFOLDING AN ARCHIVE

Zondag 30 april om 20u30 in De Komedie - Duur: 60 min. zonder pauze

De voorstelling

In 'Unfolding an Archive' ontvouwt Zoë Demoustier een beeldarchief van 20 jaar oorlogsverslaggeving. De man achter de camera is haar vader Daniel Demoustier. De zoektocht naar een verhouding tot het beeldenrijk van wereldgebeurtenissen waarmee ze is opgegroeid, is als een beweging van ver en dichtbij. In een poging tot een reconstructie brengt ze het archief tot leven. Ze ontmantelt de mechanismen die schuilgaan achter de archiefbeelden. Gaandeweg ontstaat er een choreografie van poses en gebaren in een opgebroken tijdlijn van fysieke herinneringen.

Over Zoë Demoustier, performer en choreograaf

Het lichaam is steeds het vertrekpunt van haar visuele voorstellingen. Vanuit beweging maakt ze linken met actuele en geëngageerde onderwerpen en creëert ze documentair choreografisch werk.

Zoë maakte de voorstellingen 'nesten' (fABULEUS), 'Road to Nowhere' (Forsiti'A/Yelena Schmitz), 'Born to be wild' (Thespikon) en werkte als performer en assistent met o.a. Kabinet K, Michiel Vandevelde, Iris Bouche/Opera Ballet Vlaanderen.

In 2021 was ze ambassadeur van Dag van de Dans waarin ze dansmakers van morgen creëerde i.s.m. De Zendelingen. Vanaf 2022 startte ze een nieuwe samenwerking als choreograaf bij Ultima Vez. 'Unfolding an Archive' is haar eerste solo voorstelling. Voor 'Unfolding an Archive' werkt ze nauw samen met muzikant en geluidsontwerper Willem Lenaerts. In 2023 ging Zoë's eerste productie bij Ultima Vez in première: 'What Remains'. In 'What Remains' brengt Zoë Demoustier twee generaties samen op scène: kinderen die beginnen aan het leven en oudere dansers die het leven achter zich laten. De uitkomst van die ontmoeting is een fysiek en dansant spel tussen oud en jong dat het vergankelijke lichaam blootlegt.

Over Willem Lenaerts, muzikant en geluidsontwerper

Op dit moment werkt hij als geluidsontwerper voor de dansvoorstelling 'Unfolding an Archive' van Zoë Demoustier. De afgelopen maanden werkte hij als performer in 'Slamming Doors' van Miet Warlop en als redacteur voor de tv-programma's 'Popquiz' en 'Switch' van het productiehuis Panenka.

In 2020 voltooide hij zijn Master in Political Theory aan de Universiteit van Amsterdam. Daarvoor deed hij daar ook een bachelor in PPLE (Politics, Psychology, Law & Economics). Parallel met zijn studies in Amsterdam werkte hij als muzikant en geluidsontwerper voor theatervoorstellingen van Stephen Liebman, Charles Pas e.a.

Babbel met Zoë Demoustier

Wat was het startpunt van dit project?

"Het vertrekpunt van de voorstelling is het archief dat mijn vader, Daniel Demoustier, heeft opgebouwd als beeldreporter voor oorlogen, natuurrampen en politieke conflicten. Het archief beslaat twintig jaar en overlapt met mijn kindertijd. Als kind nam ik de job van mijn vader en de beelden die thuis binnenkwamen als vanzelfsprekend. Een paar jaar geleden ben ik pas voor het eerst bewust naar die beeldreportages gaan kijken. Mijn vader was op dat moment ziek en via die beelden vond ik een ingang om hem beter te leren kennen, om door zijn lens te kijken. De insteek is persoonlijk, maar uiteindelijk is het verhaal veel groter dan mijzelf. Als maker zoek ik toch altijd naar thema's die een sociaal-maatschappelijke relevantie hebben."

"De beelden zijn erg dwingend. Daarom dat we hebben besloten om de focus te verleggen naar geluid— dat associatief werkt. Het biedt ruimte voor een andere kijk- en luisterervaring. Bovendien heeft mijn vader ook een achtergrond als geluidsman en werkte hij af en toe in de Belgische muzieksceen, dus die keuze leek wel te kloppen."

Wordt het archief zelf ook gethematiseerd in de voorstelling

"Het archief wordt zichtbaar gemaakt door een kaart die ik als een soort forensisch onderzoek uitteken op de theatervloer. De kaart is subjectief. Thuis is het midden, vanuit die beleving start de voorstelling en zet ik andere punten uit. Elke locatie is gekoppeld aan een geluid en een beweging."

“Voor het eerst zit er ook iets tragikomisch in mijn werk. We vertrekken vanuit een zekere lichtvoetigheid en absurditeit: de eindeloze speech van de politica, de reporter die zijn tekst niet kent, ... Het is de tragiek van het onvermogen om zich te verplaatsen in de ander. Misschien dat er ook een zekere schoonheid zit in de transparantie om dat onvermogen toe te geven en toch te blijven proberen.”

Het verhaal van deze voorstelling staat erg dicht bij jou, Zoë. Toch deed je documentair onderzoek. Hoe vertaalt dat documentair materiaal zich naar het podium?

“Het allereerste wat ik heb gedaan is mijn vader bellen. Ik had in eerste instantie niet de intentie dat materiaal letterlijk te gebruiken in de voorstelling, maar tijdens het telefoontje realiseerde ik mij: dit is het! Ik die samen met mijn vader graaf door herinneringen en een reeks van gebeurtenissen proberen te reconstrueren, elk vanuit ons eigen perspectief. Ik ben blij dat ik dat eerste telefoontje heb opgenomen, op speaker via mijn gsm. Daarna heb ik Yelena Schmitz gevraagd om interviews afzonderlijk met mij en mijn vader af te leggen. Door haar interview-montage wordt duidelijk hoe anders onze herinneringen en ervaringen van toen zijn. Hoe die verhalen soms samenvallen, maar ook kunnen verschillen. Zowel het allereerste telefoongesprek als Yelena's interviews zijn gemonteerd in de voorstelling.”

Hoe verliep het samenspel tussen beweging en geluid?

“Uiteindelijk heb ik het gevoel dat we een duet hebben gecreëerd tussen beweging en geluid. Samen vormen ze composities. We zijn op zoek gegaan naar geluiden die niet per se het cliché oorlogs- of rampen-verhaal vertellen, maar eerder iets zeggen over de context waarin ze plaatsvinden. Het zijn geluiden die je naar een plek brengen, die je laten reizen.”

Credits

Choreografie en uitvoering: Zoë Demoustier | Live geluid: Willem Lenaerts | Geluidsconcept: Willem Lenaerts & Rint Mennes | Lichtontwerp: Harry Cole | Licht en technische ondersteuning: Pieter Kint | Interview & montage: Yelena Schmitz | Vormgeving & Kostuum: Annemie Boonen | Research: Annemie Boonen & Willem Lenaerts | Dramaturgie: Elowise Vandenbroecke | Coaching: Danielle van Vree | Video en geluidsarchief: Daniel Demoustier | Co-productie: STUK | Met de ondersteuning van Stad Leuven, 30CC, Platform In De Maak | Residenties: STUK, Ultima Vez, Vlaams Cultuurhuis de Brakke Grond, Voetvolk Atelier Rubigny

NIET TE MISSEN

VOETVOLK / LISBETH GRUWEZ & MAARTEN VAN CAUWENBERGH // NOMADICS CREATIETOUR

Zaterdag 27 mei om 20u

In 'Nomadics', Lisbeth Gruwez' nieuwste voorstelling, nemen acht dansers het publiek mee op trip. Letterlijk: we gaan samen wandelen.

De dansers verschijnen op een afgesproken plaats en uur en pikken de toeschouwers op voor een kilometerslange tocht waarin kijken, ervaren en verbinding met het landschap centraal staan. Van de prikkels en de ruis van de stad naar de rust van het land. En terug naar de drukte..

Eindigen doen we op de scène, waar de wegen weer scheiden. Dan kan de performance beginnen. Maar de ervaring van de tocht keert in verhevigde vorm terug. De dansers verbeelden het landschap en de afgelegde weg. Soms zijn ze boom, soms zijn ze gras. Soms zijn ze rots, soms zelfs mens. In Nomadics verschijnen ze evenwaardig en met elkaar verbonden in een voortdurende transformatie.

COMPANY ANTON LACHKY // DE ANDEREN

Zondag 11 juni om 17u

Er waren eens vier vrienden: Dunya, Nino, Evelyne en Lewis. Zij wonen met hun viertjes alleen op een heel klein land. En dat land is helemaal plat, zonder bomen, zonder dieren, zonder enig ander leven en met een bodem van plastic. Zullen ze door de verboden afsluiting durven dringen en uit deze wereld kunnen ontsnappen ?

'De Anderen' vertelt het verhaal van vier mensen die vastzitten in een vreemdsoortige wereld zonder andere levende wezens. Al dansend, elke dag opnieuw, uiten ze hun verlangen om op zoek te gaan naar het onbekende, naar een mooie wereld vol natuur en leven. Uiteindelijk ontsnappen ze... door elke dag te dansen, in een ritmische stroom van beweging, op heerlijke klassieke muziek.